

XVI Trobada de Serveis Lingüístics Universitaris Xarxa Vives d'Universitats

Universitat Politècnica de València, 5 i 6 de juny de 2008

Inauguració

Bon dia, benvolguts amics i benvolgudes amigues.

En nom de la Universitat Politècnica de València [i de la Xarxa Vives d'Universitats], us donem la **benvinguda** a la nostra universitat **en el seu 40 aniversari**.

La XVI Trobada de Serveis Lingüístics Universitaris –que **organitza l'Àrea de Promoció i Normalització Lingüística, per acord de la Comissió de Llengua de la Xarxa Vives**– pren un significat especial en aquest 2008, i li dóna encara més relleu al nostre aniversari.

I aquesta trobada interuniversitària en el marc de celebració dels 40 anys és també un reflex del **paper volgutament actiu** que la nostra universitat vol tenir en el teixit de la Xarxa. I per això, deixeu-me dir-ho, estem encantats d'acollir-vos a la nostra casa, precisament en aquesta ocasió tan especial.

Ocasió que bé es mereixia una trobada amb un **tema cabdal** en el present i l'esdevenir d'aquesta societat, d'aquest territori i d'aquesta llengua. Un tema com és **la COMUNICACIÓ**.

Les paraules com a elements dissociats, aïllats, són com la suma de signes gràfics, i fins i tot la recerca en els diccionaris permet comprovar que moltes vegades el seu significat té uns usos més rics que la mera definició. En el nostre cas, però, **paraules com trobada, servei, llengua, xarxa, universitat, comunicació...** (nascudes o derivades entre els segles XII i XV) tenen en elles mateixes significats i usos relacionats amb la **comunicació**.

Veiem així que *trobada* ens parla de 'reunió' i 'diàleg'; *servei*, de 'ser útil a algú'; *xarxa*, de 'conjunt de coses o persones enllaçades entre elles'; *universitat*, del 'saber'; i la *comunicació*, com a 'acció de fer que un altre participe d'allò que posseïm, fer que siga comú a ell i a nosaltres, transmetre', amb el que això comporta de relació i interacció socials.

La comunicació és per a tots nosaltres un **tema clau**. Des de l'humanisme primigeni fins al futur més tecnològic, comunicar-se ha sigut necessari. Així es manifesta **en els diferents estats relacionals**: les relacions de parella; la consciència individual de pertànyer a un col·lectiu laboral o social; el treball en equip d'un grup de persones unides per a aconseguir un objectiu; les relacions

entre els serveis lingüístics i la resta d'unitats i col·lectius universitaris; la col·laboració amb les altres universitats, institucions i entitats socials, etc.

La comunicació avui dia és considerada una de les paraules imprescindibles, que demana una **interactivitat**, una interrelació necessària entre els emissors i els receptors per a establir o canviar una realitat.

És a dir, una ingent quantitat d'expressions que palesen una preocupació clara de la necessitat de comunicar-se.

És clar: la comunicació, amb les diverses etiquetes, és a hores d'ara **l'objectiu i l'eina**.

Les velles i les noves eines, des de la paraula transmesa del boca a orella i els sons de les tribus més remotes, passant per la comunicació audiovisual i de premsa escrita, fins a les noves (i ja no tan noves) tecnologies d'informació i comunicació, com a eines de comunicació verbal, juntament amb totes les manifestacions de la comunicació no verbal (com els gestos, la mirada, la posició...), exploren tota la riquesa de possibilitats que permet la comunicació, i ens deixa oberts els sentits davant del previsible descobriment o invenció de moltes altres.

I per això, té molt de sentit en aquesta Trobada conèixer i reflexionar amb les **noves idees i experiències** d'altres institucions i serveis diferents als nostres serveis lingüístics, i amb la riquesa de les aportacions d'empreses alienes que treballen en la comunicació.

I per a la normalització lingüística? La comunicació, una bona comunicació, és la pedra filosofal, absolutament necessària, per a la normalització lingüística de la nostra llengua. Qualsevol política lingüística al nostre territori, el de la Xarxa Vives d'Universitats, ha d'establir-se i portar-se a terme amb nous reptes, amb innovació, amb unes bases sòlides de coneixement de la llengua, amb rigorositat, amb compromís, amb la capacitat de sumar totes les forces institucionals i socials per a uns objectius comuns... i amb una bona comunicació en tots els projectes i les activitats que es porten a terme.

Benvinguts i benvingudes, per tant, a la comunicació; a aquesta Trobada.

Comuniquem-nos, doncs. Treballem com a Xarxa. Passem de la primera a la segona persona, del singular al plural, del passat al futur... I que aquesta Trobada servisca per aprendre i debatre sobre la comunicació i els serveis lingüístics, i alhora per estretir les bones relacions entre les universitats de la Xarxa; entre amics i entre idees, en un espai de reflexió acadèmica i en un temps també lúdic, que permeta una convivència agradable i, per què no?, un millor coneixement de la ciutat de València, el nostre context més immediat.

I què farem d'ací 40 anys? No ho sabem, però treballem de la millor manera per al millor dels mons possibles.

I mentrestant, com deien els romans, 'carpe diem'. Us convidem a celebrar els nostres primers 40 anys, de la UPV, **al migdia a la plaça del poble.**

Moltes gràcies per haver vingut, i bona Trobada!

València, 5 de juny de 2008